

Arrest

nr. 276 930 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 januari 2022 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde Nigeriaans staatsburger te zijn. U werd geboren op X 1992 in X. U behoort tot de stam Edo en bent praktiserend christen. U spreekt Engels en Bini en verstaat Hausa. In Nigeria werkte u als kapster.

Uw vader stierf toen u ongeveer twintig jaar oud was. Uw moeder kon het huis waar ze met u en uw vader woonde niet meer betalen en verhuisde naar Edo State. U ging inwonen bij X (O.V. nr X – C.G. nr. X), waar u op 20 mei 2016 mee huwde.

Op 12 juli 2020 werd jullie eerste kind S. geboren. Op 21 juni 2021 werden D. en D. geboren. In 2014 was u voor twee maanden op bezoek bij uw moeder in Edo State. Op 19 mei 2014 vond er terwijl u bij uw moeder verbleef een bomaanslag plaats in Kano waarbij de ouders, broer en zus van uw huidige man omkwamen. Uw man belde u een week later om u op de hoogte te brengen van de gebeurtenissen in Kano. Uw man zei u bij uw moeder in Edo State te blijven. U bent niet meer teruggekeerd naar Kano. U verliet Nigeria samen met u man via Kaduna ongeveer een maand na de bomaanslag van 2014. U reisde via Niger naar Libië waar u een maand verbleef. Hierna reisde u verder naar Italië alwaar u op 19 augustus 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende. In Italië ontving u een verblijfsvergunning voor humanitaire redenen geldig tot 26 juni 2020. U verliet Italië na drie jaar en reisde via Frankrijk naar België. Op 8 mei 2019 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: (1) een salarisbrief van uw man X van het bedrijf Van Gils, (2) de geboorteakte van uw zoon S., (3) de geboorteakte van D. en D., (4) uw huwelijksakte, (5) een foto van uw man die gewond zou geraakt zijn bij de bomaanslag in Kano in 2014.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde Nigeria te hebben verlaten omwille van familiale redenen. De ouders, broer en zus van uw echtgenoot overleden bij een bomaanslag in Kano op 19 mei 2014. Boko Haram was verantwoordelijk voor de bomaanslag en uw man was hier getuige van. Hierdoor hebben jullie besloten Nigeria te verlaten (NPO dd. 18/10/2021, p. 13). Verder haalt u geen persoonlijke asielmotieven aan. De Conventie van Genève voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees koesteren voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. De motieven die door u worden aangehaald zijn louter van familiale en aard en hebben geen verband met de criteria van de Conventie van Genève.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U hebt niet aangetoond dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u zelf nooit problemen heeft ondervonden (NPO dd. 18/10/2021, p. 13). Voor de DVZ verklaarde u niet echt iets te vrezen in Nigeria doch gewoon niet terug te willen naar Nigeria (Vragenlijst CGVS dd. 7/10/2019, punt 4). U voegde hier aan toe dat u wel op bezoek wilt naar Nigeria maar daarna terug naar hier wilt komen (Vragenlijst CGVS dd. 7/10/2019, punt 5). U lichtte toe dat u Nigeria verliet in 2016 omdat uw man het land wilde verlaten en u besloot mee te komen omdat u niet wilde achterblijven in Nigeria (Vragenlijst CGVS dd. 7/10/2019, punt 5). U voegde hier aan toe dat u geen problemen kende met uw autoriteiten, geen problemen kende met medeburgers noch problemen van algemene aard kende (Vragenlijst CGVS dd. 7/10/2019, punt 7). U verklaarde eveneens dat u geen vrees voor terugkeer heeft in hoofde van uw kinderen en dat u niet denkt dat er iets [met hen] zal gebeuren bij terugkeer naar Nigeria (NPO dd. 18/10/2021, p. 14).

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est.pdf

[est_20201120.pdf](#) of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Kano te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Kano actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Kano aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Verder kan opgemerkt worden dat u strijdige verklaringen aflegt met betrekking tot uw profiel en met betrekking tot uw vertrek uit Nigeria. U verklaarde namelijk in Italië dat u werd geboren in 1995. Echter verklaarde u op het CGVS dat u werd geboren in 1992 (NPO dd. 18/10/2021, p.4). Verder verklaarde u op DVZ dat u tien jaar in Edo State woonde (Vragenlijst CGVS dd. 7/10/2019, punt 10), terwijl u later op het CGVS verklaarde dat u voor uw vertrek uit Nigeria altijd in Kano heeft gewoond, en bij uw moeder in Edo State op bezoek ging voor slechts twee maanden (NPO dd. 18/10/2021, p. 5). Voorts verklaarde u Nigeria te hebben verlaten in 2016 (Vragenlijst CGVS dd. 7/10/2019, punt 31). Echter verklaarde u later dat u Nigeria een maand na de bomaanslag in 2014 verliet (NPO dd. 18/10/2021, p. 15). Ook het feit dat u in 2016 trouwde in Nigeria is in tegenstrijd met uw verklaring op het CGVS. Uw verklaring over het vertrek uit Nigeria dat een maand na de bomaanslag van Boko Haram zou geweest zijn, impliceert dat u in april 2014 Nigeria heeft verlaten. Echter bent u volgens uw huwelijksakte nog getrouwd in Nigeria in mei 2016. Dit is ruim twee jaar na de datum waarvan u op het CGVS beweert vertrokken uit Nigeria. Uw tegenstrijdige verklaringen zijn negatief voor uw algehele geloofwaardigheid. Identiteit, nationaliteit en herkomst vormen immers de kernelementen van een asielprocedure.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, legt u een salarisbrief van uw man X van het bedrijf Van Gils, de geboorteaktes van uw drie kinderen en uw huwelijksakte neer. Deze documenten bevatten louter persoonsgegevens over u, uw man en uw kinderen en gegevens met betrekking tot de professionele carrière van uw man, die hier niet ter discussie staan. Wat de door u neergelegde foto van het incident op 19 mei 2014 betreft, dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hier kan nog aan worden toegevoegd dat in het kader van het verzoek om internationale bescherming ingediend door uw man, X (O.V. nr 8.881.005 – C.G. nr. 19/19234), op 18 juli 2019 een beslissing Nietontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) werd genomen door het CGVS op 26 juli 2021 omdat uw man subsidiaire bescherming verkreeg in Italië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Het enige middel bestaat uit de aangevoerde *“Schending van de artikelen 48/4 en 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”*.

Verzoekster stelt ten aanzien van de bestreden beslissing:

“Verzoekster volhardt in haar asielmotieven en is het niet eens met de appreciatie door verwerende partij. Naast het vluchtelingenstatuut, weigert verwerende partij ook de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 c) toe te kennen

Doordat in de bestreden beslissing de Dienst Vreemdelingenzaken als volgt stelt:

“Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. ”

Echter verwijst de bestreden beslissing naar de informatie waar het CGVS over beschikt, m.,n. “COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est” van 20 november 2020. Op basis van dit rapport dd. 20 november 2020 komt de verwerende partij tot de conclusie dat er voor burgers in de staat Kano actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verwerende partij komt verkeerdelijk tot de conclusie dat er voor burgers in de staat Kano aldus geen reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4; §2,c. van de Vreemdelingenwet.

Het rapport waar verwerende partij zich heeft gebaseerd betreft de veiligheidssituatie tot 2020. Het spreekt dus voor zich dat dit rapport te oud is om de juiste conclusies te kunnen trekken.

De verwerende partij dient bijgevolg de actuele veiligheidssituatie opnieuw te onderzoeken alvorens te kunnen beoordelen als er voor verzoekster in de staat Kano actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Dat de verwerende partij de plicht heeft zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

[...]”.

2.2. In de aanvullende nota van 11 augustus 2022 verwijst verweerder middels URL naar *“EASO Nigeria Security Situation”* van juni 2021 en *“EASO Guidance Note: Nigeria”* van oktober 2021.

Verweerder besluit op basis van deze informatie: *“De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat van de verzoekende partij actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat van de verzoekende partij aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan

de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Inzake de vluchtelingenstatus motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaarde Nigeria te hebben verlaten omwille van familiale redenen. De ouders, broer en zus van uw echtgenoot overleden bij een bomaanslag in Kano op 19 mei 2014. Boko Haram was verantwoordelijk voor de bomaanslag en uw man was hier getuige van. Hierdoor hebben jullie besloten Nigeria te verlaten (NPO dd. 18/10/2021, p. 13). Verder haalt u geen persoonlijke asielmotieven aan. De Conventie van Genève voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees koesteren voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. De motieven die door u worden aangehaald zijn louter van familiale en aard en hebben geen verband met de criteria van de Conventie van Genève.”

Het verweer in het verzoekschrift dat verzoekster “volhardt in haar asielmotieven” kan niet aangenomen worden als concreet verweer ten aanzien van voorstaande motivering. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad bijgetreden.

De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, b) stelt de bestreden beslissing: **“Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U hebt niet aangetoond dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.”**

Deze motivering vindt steun in het administratief dossier en wordt op generlei wijze concreet weerlegd. Dienvolgens wordt deze door de Raad bijgetreden.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) stelt verzoekster dat verweerder zich baseert op een rapport dat te oud is om correcte conclusies te trekken omdat het dateert van 2020.

Behoudens de vaststelling dat verzoekster geen enkel concreet inhoudelijk verweer voert ten aanzien van de conclusies van het rapport van 2020, blijkt ook dat verzoekster zelf geen enkele elementen bijbrengt waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Dit geldt des te meer omdat verweerder de beschikbare informatie heeft aangevuld middels de aanvullende nota van 11 augustus 2022. Uit deze

aanvullende informatie blijkt dat er actueel voor burgers in de uit de deelstaat waarvan verzoekster afkomstig is geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen klemmen des te meer omdat verzoekster evenmin een concreet verweer voert ten aanzien van de motivering inzake haar inconsistente verklaringen omtrent haar profiel (geboortejaar), verblijfplaatsen in Nigeria en het vertrek uit Nigeria, nochtans een cruciale gebeurtenis in haar levensloop.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

6. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS